

[Handelsministeren.]

sagn om, at hvis det Beløb, som blev stillet til Raadighed til Udlaan i Skibe, $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., skulde vise sig ikke at være tilstrækkeligt, vilde jeg være villig til at komme til Rigsdagen om at faa Beløbet forhøjet. Nu har det i den forløbne Sommer vist sig, at medens Beløbet til Udlaan er fuldstændig opbrugt, ikke har været tilstrækkeligt, har der ikke været saa stærk Rift om at faa Driftslaan. Derfor har jeg allerede for nogen Tid siden efter Opfordring fra Udvalget, som har med denne Sag at gøre, henvendt mig til Finansudvalget om at faa forhøjet Laanebeløbet til Skibene med et Beløb af 150 000 Kr., og jeg vil haabe, at der, ligesom der i sidste Rigsdagssamling blev fuldstændig Enighed om det Lovforslag, der da blev vedtaget, ogsaa kan blive Enighed om at forhøje Laanebeløbet fra de 500 000 Kr. til 650 000 Kr. Det forekommer mig, at der er slet ingen Grund til at strides om, hvem der har Æren og hvem der skal have Takken. Initiativet blev taget fra konservativ Side; det var et frugtbart Initiativ, som førte til, at vi alle sammen blev enige.

Derefter har jeg blot Besvarelser af et Par Spørgsmaal, som er stillet mig af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. Det ene Spørgsmaal vedrører Firmaet Bloch & Andresen, idet der jo i Gaar blev offentliggjort en Udtalelse i Pressen fra en Række Tekstilmfirmaer indenfor Bomuldsindustrien, i hvilken man rettede et meget haardt Angreb paa Firmaet Bloch & Andresen og paa Landmandsbanken, og ogsaa jeg er draget ind i Diskussionen om dette Spørgsmaal. Nu har jo den ene Part i Sagen udtalt sig, og der er ingen Tvivl om, at der ogsaa vil komme en Udtalelse til Offentligheden fra den anden Side. Jeg vil gerne om mit Forhold til dette Spørgsmaal sige, at det er rigtigt, at en Kreds af Tekstilmfabrikanter for en Tid siden henvendte sig til mig og klagede over den Konkurrence, som man mente var paaført dem fra Firmaet Bloch & Andresen. Der siges i Henvendelsen til Offentligheden, at dets Salgspolitik takket være Forbindelsen med Landmandsbanken mere og mere har formet sig paa en for hele Bomuldsindustrien fuldkommen ødelæggende Vis, og det var ogsaa det, man fremhævede overfor mig. Jeg henvendte mig i den Anledning til Landmandsbanken og til Firmaet Bloch & Andresen, og fra Landmandsbankens Side og fra Bloch & Andresens Side hævdede man aldeles afgørende overfor mig, at det

var urigtigt, at der fra dette Firmas Side var paaført de øvrige Tekstilmfabrikanter en Konkurrence som den, der er omtalt i denne Henvendelse til Offentligheden, og som man ogsaa havde omtalt i Henvendelsen til mig. Men det, der var Hovedspørgsmaalet, var, at man fra disse Virksomheders Side ønskede, at Firmaet Bloch & Andresen skulde likvidere for derigennem at komme til en mindre Kapacitet indenfor Tekstilindustrien og for derigennem at komme til bedre Vilkaar for den øvrige Del af Tekstilindustrien. Ud fra et alment Syn paa dette Forhold maa jeg sige, at jeg kan slet ikke indse, at det vilde være uheldigt, om man var kommet til en mindre Kapacitet indenfor Tekstilindustrien, idet der saa vilde blive bedre Betingelser for den øvrige Del. Det er slet ikke saaledes, at en Likvidation af Bloch & Andresen vilde have forøget Arbejdsløsheden indenfor Tekstilindustrien, paa ingen Maade, men den vilde have omplaceret Arbejdsløsheden noget. Men skulde en saadan Likvidation finde Sted, maatte det selvfølgelig ske paa en saadan Maade, at man kunde være tilfreds med at gaa ind i dette Forhold baade fra Landmandsbankens og fra Bloch & Andresens Side, og derfor blev der optaget Forhandling mellem de Tekstilvirksomheder, som havde henvendt sig til mig, og Landmandsbanken om dette Forhold. Man stillede sig fra Landmandsbankens Side ikke principielt afvisende overfor det, og naar man ikke naaede til et positivt Resultat af disse Forhandlinger, hang det sammen med, at man fra disse Virksomheders Side, som havde henvendt sig til Offentligheden, ikke gav Landmandsbanken et Tilbud, som Banken mente det forretningsmæssigt forsvarligt at tage imod. Med andre Ord, Tilbudet var ikke saa godt, at Landmandsbanken mente at kunne tage imod det. Jeg for mit Vedkommende har ikke blandet mig i dette Forhold, uden for saa vidt som jeg mæglede mellem Parterne for om muligt at opnaa en fornuftig og rimelig Ordning. Den forretningsmæssige og bankmæssige Afgørelse maatte selvfølgelig tages af Landmandsbankens Direktion og Bankraad og ikke af Ministeren, der jo ikke er Overdirektør i Landmandsbanken. Saaledes ligger i Korthed Forholdet vedrørende Firmaet Bloch & Andresen. Men for øvrigt vil der vel nu være Grund til at høre den anden Part, inden Diskussionen om dette Forhold fortsættes.

Det andet Spørgsmaal, det ærede